

[Steffensen]

en særlig forpligtelse og et særligt ansvar over for denne beslutnings ordlyd, over for det, vi dengang lovede at sikre, og det er nødvendigt at tage det alvorligt, hvis vi vil bevare troværdigheden i befolkningen. Kristeligt folkeparti forventer derfor, at der også fra regeringens side kommer et udspil hertil.

Udfordringerne og opgaverne er mange og forskelligartede. Vi vil være åbne over for tidens problemer, så vi ikke på grund af fastlåste vaner og systemer hindres i at tænke nye tanker. Vi må vise omsorg for og solidaritet med det folk, vi er en del af, og som vi elsker. Men mødet med en mangfoldig samtid og en uvis fremtid kræver forankring, forankring i vor historiske baggrund og i de grundlæggende åndsværdier, forankring i de kristne grundværdier, forankring i det livets ord, som aldrig skal dø, og som er grundteksten for hele vor kultur. Uden denne forankring bliver vi rodløse og håbløse, og så har vi ingen chancer for at styre udviklingen og tilføre vor egen samtid noget konstruktivt. Det, vort folk i stigende grad trænger til og har behov for, er nye idealer og samling og fællesskab mellem mennesker, båret af ånd og ikke af materialisme. Vi kan udtrykke det forskelligt, men Jakob Knudsen har engang udtrykt det sådan i et af sine kristelige foredrag:

»Du må hvile i Gud, for at du kan have dine hænder fri til arbejdet.«

Uanset hvordan vi udtrykker det, så er det den rodfæstethed, der er en forudsætning for en fremtid med håb.

Maisted (FD):

Statsministerens tale her ved folketingets afslutning mindede mig om direktørens afslutningstale, når vi havde overstået et godt arbejdsår; der var tak til alle afdelingerne, og det gik så og så godt. Jeg vil ikke ødelægge idyllen ved at sige, at denne regering ikke har opnået noget fornuftigt. Det har den bestemt, men det er hele tiden i sammenligning med, hvad vi kunne have ventet os fra socialdemokratisk side.

Vi har tre hovedproblemer i dansk politik. Det ene er arbejdsløsheden. Om den er 285.000 eller den er 300.000, er i den sammenhæng underordnet; det væsentlige er, at den er alt for høj.

Det andet er udlandsgælden. Den vokser desværre. Der vil jeg godt lige henvise til, hvad finansministeren sagde den 15. december 1983. Han sagde (Folketingstidende 1983-84, 1. saml., sp. 3951):

»Vi ønsker at styrke eksport, produktion, investering og beskæftigelse, for det er den politik, som afgørende skal genskabe trygheden i samfundet, i familierne og hos den enkelte. Det er også den politik, der skal give os overskud i forhold til udlandet i løbet af de næste par år...«

Beklageligvis ser det ud til, at regeringen ikke kan leve op til det, finansministeren udtalte i december måned 1983. Vi har en udlandsgæld på 200 mia kr., det er næsten et ufatteligt beløb. Når man dertil lægger, at vi har en indenlandsk statsgæld, der nærmer sig 400 mia kr., så må man være klar over, at dette samfunds alvorligste problem er, at det kommer til at lide rentedøden, hvis man ikke gør noget væsentligt.

Den økonomiske politik i det danske samfund er derfor stadig væk meget afgørende. Hvis disse problemer ikke bliver løst, så kan vi tale om sociale forhold, og hvad vi ellers har lyst til, ganske uden nytte, idet de stigende renteudgifter vil kvæle enhver form for social fremgang og økonomisk fremgang for den danske befolkning.

Det kan derfor ikke nytte, at man siger, det er gået så og så godt under denne regering. Det er nemlig ikke gået tilstrækkelig godt, og årsagen til, at det ikke går tilstrækkelig godt, er jo, at det radikale venstre er blevet femlingen i denne firlingeregering. De radikale bremser reelt for en fornuftig økonomisk politik, på trods af at de altså vil være med til nogle fornuftige tiltag.

Regeringen konstaterer også i sin budgetredegørelse, at en opbremsning ikke er tilstrækkelig. Man skriver, at selv om denne opbremsning i de offentlige udgifters vækst er et skridt i den rigtige retning, har opbremsningen været mindre end tilsigtet. Altså næsten på samtlige områder har regeringen ikke kunnet leve op til sin egen målsætning. Men det skal straks siges, at den har gjort det betydelig bedre, end man måtte forvente det var sket under en socialdemokratisk regering.

Regeringens politiske tiltag har jeg tidligere omtalt, og jeg har henvist til, hvad man har skrevet selv i regeringsbladet Berlingske